

Таким чином, застосування інноваційних технологій в управлінні логістичною системою підприємства набуває особливої значущості в умовах швидкого розвитку інноваційних технологій та нових трендів у сфері доставки, що може бути вирішено за використання інноваційних інформаційних систем, які дозволять реалізувати логістичний потенціал торговельних підприємств та забезпечити високий рівень конкурентоспроможності.

Інновації в логістиці – один з важелів конкурентоспроможності підприємства. Як і кожна галузь, логістика змінюється, з'являються нові технології і бізнес-моделі. Навіть при кризовій ситуації не потрібно відмовлятися від інновацій. При сьогоднішньому становищі на ринку помітно посилюється конкуренція, тому потрібно знайти і застосовувати приховані, не задіяні до цього моменту резерви.

Джерела та література

1. Європейська логістична асоціація. URL: <http://www.google.ru>
2. Захаров О. М., Зокін А. А. Конкурентоспроможність підприємства: сутність, методи оцінки та механізми збільшення. URL: http://www.logistics.ru/9/2/i20_64.htm
3. Григорак М. Ю. Інтелектуалізація ринку логістичних послуг: концепція, методологія, компетентність: монографія. Київ: Сік Груп Україна, 2018. 513 с.

Шелест Н. – студент 542-ї групи

Науковий керівник: к. е. н., доц.

В. Самодай

Сумський державний педагогічний

університет імені А. С. Макаренка

м. Суми, Україна

Управління інноваційним потенціалом підприємства в регіональному аспекті

Інноваційний потенціал є важливим аспектом для визначення подальшої стратегії розвитку підприємства. Введення нових інноваційних потужностей на виробництві сприяє покращенню якості виробленої продукції, що значно впливає на прибуток.

Дослідженням важливості інноваційного потенціалу для підприємства займалися такі вчені В. С. Бойченко [1, 25], І. М. Вахович [2, 141], В. І. Зінченко [3, 30], С. А. Тихомиров [4, 34]. Однак дане питання потребує детального вивчення, щодо управління інноваційним потенціалом в регіональному аспекті.

В умовах сучасності виникає потреба у нових підходах до формування системи управління інноваційним потенціалом на регіональному рівні й розробці методів і принципів державного регулювання процесів соціально-економічного розвитку регіонів на інноваційній основі. Наразі виникає потреба в удосконаленні теорії управління з урахуванням взаємодії з різними господарюючими суб'єктами [4, 184].

Постійний розвиток технологій та введення їх у виробництво є головним фактором в успішній конкурентній боротьбі як на регіональному так і на міжнародному рівні. Інноваційний потенціал являє собою максимально високі можливості формувати високу інноваційну активність, яка в подальшому забезпечує появу нанотехнологій.

Управління інноваційним потенціалом в регіонах має серйозні перешкоди, які в основному мають фінансову складову, а саме:

- дефіцит фінансових ресурсів;
- недостатня сформованість економічного механізму направлено на інноваційну активність;

– недоопрацювання спеціальних методичних розробок з суспільної потреби в реалізації інноваційного потенціалу;
– відсутність єдиної концепції.

Окрім наведеного важливим є недостатнє дослідження та оцінка інноваційного потенціалу регіону на даному етапі розвитку та його впливу на загальний характер економічного розвитку та економіки в цілому.

Для розробки ефективної стратегії управління інноваційним потенціалом регіону важливим є вирішення наступних задач:

- 1) розглянути структуру інноваційного потенціалу регіону та виділити його якісні характеристики;
- 2) оцінити фактори, що на нього впливають;
- 3) проаналізувати, існуючі на даний момент, методики оцінки інноваційного потенціалу;
- 4) вивчити зарубіжні практики управління та розробити модель управління інноваційного потенціалу регіону на основі інтеграційного маркетингу;
- 5) розробити практичні рекомендації із забезпечення розвитку інноваційного потенціалу.

Отже, вивчення питання управління інноваційного розвитку підприємства, розв'язання поставлених задач та дослідження методологічної бази є важливим питанням для розробки ефективної стратегії розвитку регіону, що матиме значний позитивний вплив на економічний розвиток країни в цілому.

Джерела та література

1. Бойченко В. С. Регіональний інноваційний розвиток: сутність, суб'єкти, цілі та пріоритети. *Бізнес-інформ*. 2015. № 8. С. 23–26.
2. Вахович І. М. Концептуальні засади інвестиційного забезпечення інноваційного розвитку регіону. *Актуальні проблеми економіки*. 2016. № 1 (115). С. 138–144.
3. Макаренко М. В. Методологічні принципи управління конкурентоспроможним регіональним розвитком. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. № 11 (125). С. 182–188.
4. Тихомиров С. А., Проскура Д. В. Инновационное направление регионального развития. *Инновации*. 2018. № 7. С. 31–36.
5. Європейської асоціації трансферу технологій, інновацій та промислової інформації. URL: <http://www.cordis.lu>

Шикіна О. – к. е. н., доц.;
Гончаренко Я. – к. е. н., викл.
Одеський національний економічний
університет, м. Одеса, Україна

Сутність інноваційної діяльності у готельному господарстві

Сьогодні існує багато концептуальних підходів до визначення терміну «інновація», «інноваційна діяльність», «інноваційні процеси», «інноваційне підприємство». З появою нових технологій, які активно запроваджуються в сфері гостинності та туризму, стає актуальним питання стратегії інноваційного розвитку, проявляється інтерес до інноватики як науки, так і методів підвищення ефективності функціонування підприємств туристичної індустрії.

Успішний розвиток суспільних систем залежить від періодично виникаючих інноваційних процесів, які зачіпають не тільки область науки і техніко-технологічної сфери, а й тісно пов'язані з економічними і соціальними перетвореннями. Циклічний розвиток економіки, періодично змінюючи один одного цикли розквіту та спаду благополуччя держави та її населення, знаходить своє відображення у інноваційному бумі.

Інновація на відміну від новації має результат, ефект від його використання на підприємств, що супроводжується рутинізацією новації за рахунок якого споживач включив нововве-